

†ZDENKA DUKAT

JASNA JELIČIĆ-RADONIĆ

*Sveučilište u Splitu – Filozofski fakultet
Odsjek za povijest umjetnosti
Sinjska 2
21 000 SPLIT
jjelicicradonic@gmail.com*

DIONIZIJEV NOVAC SIRAKUZE U STAROM GRADU NA HVARU

**UDK 737.123 (38: 497.5)
Izvorni znanstveni rad**

Prilikom sistematskih istraživanja na arheološkom lokalitetu Remetin vrt u Starom Gradu na Hvaru otkriveno je šest primjeraka sirakuškog novca iz vremena Dionizija Starijeg. Premda su pronađeni izvorni primjerci sirakuških triasa, znatan broj prekovan je s farskim tipovima novca. Nakon pada sirakuške tiranije 344. godine masivno se prekiva Dionizijev brončani novac u mnogim grčkim gradovima povezanim s njegovim vojno – političkim aktivnostima, što potvrđuju i novi nalazi sirakuškog novca u parskoj koloniji Farosu osnovanoj pod njegovim patronatom.

*Ključne riječi: Dionizijev sirakuški trias, prekovi farskim novcem, Pharos, Issa.
Key words: Dionysius, Syracuse, trias, overstrikes, Pharos, Issa.*

Rasprostranjenost nalaza sirakuškog brončanog novca, litri i triasa, na našem području je znatna. To su, među ranim grčkim novcem koji je ovdje kolao, dosta česti nalazi, naravno, relativno uzevši. Nemoguće je i potvrditi, da su ovi navedeni i jedini koji su nađeni. Naime, dosta nam podataka nije dostupno, a postoje sigurno pojedinačni primjerci u privatnom vlasništvu, o kojima ništa ne znamo.

Što se tiče dosadašnje datacije ovih novaca, sirakuških litri i triasa, postoji nekoliko verzija, starija i mlađe. SNG ih uglavnom smještava u vrijeme Timolenta (345.–336.), odnosno razdoblje treće republike. Podjednako, odnosno malo šire, P. Kos smještava njihovo emitiranje također u doba Timoleonta, (345.–317.), a isto tako i M. Bonačić – Mandinić. Nešto pak stariju dataciju uzima P. Visonà, koji smještava njihovo kovanje u vrijeme Dionizija Starijeg (405.–357.), što bi i za nas bilo prihvatljivije i logičnije (KOS 1998:156–158; BONAČIĆ-MANDINIĆ 2004: 46–49; BONAČIĆ-MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 325–328, 358). Naime, uzimajući u obzir materijal sa sistematskih arheoloških iskopavanja u Starom Gradu na Hvaru, ti su novci nađeni u najstarijim slojevima. Osim toga i zasad prihvaćena godina osnutka parske kolonije Pharos, koja pada u 384./3. godinu, a spominje se i pomoć Dionizija Starijeg kod njenog osnivanja, već dovodi do ove starije datacije. Čak i

količina tog novca nađena u istraživanjima potvrđuje njihovu dosta brojnu prisutnost. Ustviri, najviše ih je nađeno u Starom Gradu, po 15 primjeraka prigodom sistematskih arheoloških istraživanja, a 12 ih se nalazi u zbirci dominikanskog samostana. Svakako da je ova ranija datacija logičnija i opravdanija s obzirom na slojeve u kojima su nađeni.

Dostupnost skupljenih podataka odredila je veličinu zbirke tog novca kako slijedi:

	Litra	trias
Arheološki muzej u Zagrebu:	2	5
Stari Grad, zbirka domin. samostana:	1	12
Istraživanja Farosa:	3	12
Bol, zbirka dominikanskog samostana:		5
Arheološki muzej u Splitu:	2	2
	8	36

Na Visu je moralo biti nađeno dosta tih novaca, a u Vodiču po viškoj zbirci spominje se da su najstariji novci nađeni na području Isse, stateri Korinta i Dirahija, a potom novac koji je kolao nakon utemeljenja grada, pripada brončanom novcu Dionizija I Sirakuškog. Znači, mora ih biti veći broj, ali točan podatak nemamo. Zbirka Zanella, Vis: dio zbirke je u splitskom Arheološkom muzeju, a dio u privatnoj zbirci Tipić u Visu, iz koje su novci mogli završiti u tamošnjem muzeju (BONAČIĆ-MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 319–329, 333–334; ČARGO 2004: 45).

O preostalim komadima koristili smo podatke G. Gorinija, koji u nekim segmentima ima sitnih netočnosti. Na Visu, kao grobni nalaz na lokalitetu Martvilo 1980. navodi jedan trias. Potom iz zbirke Bucić (to je, vjerojatno, zbirka Luka Bervaldi Lucić) iz Hvara, spominje 12 triasa plus šest veoma loših. U Veneciji jedan trias, koji potječe iz zadarskog muzeja. U Osoru spominje jednu litru, koja se nalazi u privatnoj zbirci (Coll. Cella, Padova). Ta je litra prekovana tipom Jonios / delfin. Uz to navodi i primjerke iz dominikanskih samostana u Starom Gradu i Bolu na Braču, kod kojih ima par netočnosti. U Starom Gradu ne navodi jednu litru, dok u Bolu navodi jednu litru (Atena / delfini) i četiri triasa (Atena / hipokamp), a to su ustvari pet triasa (što se vidi i na priloženoj slici). Spominje i dvije poznate zbirke: Dojmi de Lupis i Zanella (Vis), ali za njih nema točnih podataka (GORINI 1993: 277–294; DUKAT – MIRNIK 1979: 26–46; 1979a: 5–6).

Za zadarski muzej, osim onog triasa u Veneciji, zasad nemamo drugih podataka. U katalogu Dvadeset stoljeća upotrebe novca na zadarskom području samo se spominju sirakuški novci, ali ne koji tipovi.

Za novce u zbirkama Arheološkog muzeja u Splitu i Zagrebu nema podataka o mjestu nalaza. Za jednu splitsku litru zna se da je iz zbirke Machiedo i da je nađena na otoku Hvaru, dok je za jedan trias spomenuto da je otkupljen iz jedne zbirke u Dubrovniku, nepoznatog nalazišta (BONAČIĆ-MANDINIĆ 2004: 46–49). U zagrebačkoj zbirci također nema baš podataka. Za dvije litre u inventaru nema podataka, dok Š. Ljubić u svom popisu tvrdi da su nađene na otoku Hvaru. Od pet triasa za dva je navedeno da su kupljena na aukcijama, ostali su bez podataka.

Gorinijev popis:

Treba napomenuti da Gorini naziva litru drahma, a trias litra, što ne odgovara uvijek priloženom materijalu (npr. u zbirci dominikanskog samostana u Bolu, u opisu govori o drahmi, po njegovom, a na slici je litra (trias) što odgovara njegovom navodu). U sljedećim navodima koristili smo nazive litra i trias (GORINI 1993: 277–294).

Vis, grobni nalaz Martvilo iz 1980. g., 1 trias.

Zbirka Bucić (vjerojatno Luka Bervaldi Lucić) iz Hvara: 12 triasa + 6 vrlo loših.

Venecija iz Zadra: 1 trias.

Osor, privatna zbirka: 1 litra (prekov tip Jonios/delfin).

Stari Grad, zbirka dominikanskog samostana: 12 triasa.

Bol, zbirka dominikanskog samostana: 1 litra i 4 triasa (litre nema u našem popisu, a i na slici je kod njega trias).

Split, zbirka Machiedo: 1 litra.

Zbirka Dojmi de Lupis, Vis: nema specificiranih podataka.

Zbirka Zanella, Vis: dio zbirke u splitskom muzeju, a dio u privatnoj zbirci Tipić u Visu, iz koje su novci mogli završiti u tamošnjem muzeju: 5 triasa.

S mojim podacima **9** litri i **61** triasa; ukupno **70** komada.

Prekovi sirakuške litre: Atena / delfini s tipom Muška glava i IONIOS / delfin, vjerojatno je prekidala kovnica Issa, svakako jedna grčko – ilirska kovnica. To je komad iz Osora.

Triasi s prikazom glave Atene / hipokamp imaju tri tipa aversa:

- a) kaciga božice ukrašena zmijom
- b) kaciga božice ukrašena vijencem
- c) kaciga božice bez ukrasa

Međutim, ti su novci toliko izlizani da je uglavnom nemoguće odrediti kojem tipu pojedini pripadaju.

Arheološka istraživanja u Remetinom vrtu u Starom Gradu

Prilikom arheoloških istraživanja u Starom Gradu otkriveno je 15 komada brončanog novca sirakuškog tiranina Dionizija Starijeg. To su tri litre tipa Atena / zvijezda između dva dupina i 12 triasa tipa Atena / hipokamp. Na arheološkom lokalitetu Remetin vrt, gdje je sistematskim istraživanjima otkrivena na svjetlo dana jedinstveno složena povijesna slika antičkog grada, znatno je prisutan sirakuški novac u najranijim slojevima zajedno s novcem Farosa i Herakleje.

Upravo u Remetinom vrtu sačuvani su nalazi prvog nukleusa parskih doseljenika na zgarištu ilirskog naselja gdje će, potom, biti podignuti bedemi i arhitektura isplaniranog grčkog grada. U tom kontekstu pronađeno je šest komada brončanog novca Sirakuze tipa Atena / hipokamp (JELIČIĆ-RADONIĆ 2005: 315–328; KATIĆ 1999: 61–65).

U sondi VI pronađen je sirakuški trias tipa Atena / hipokamp (**1 – N 270**) na dubini ▼167 cm u poremećenom sloju, gdje je kasnoantički materijal bio miješan s ranijim i kasnijim primjercima. Novac je vrlo dobro sačuvan. Na Av. je glava božice Atene s korintskom kacigom bez ukrasa, a na Rv. hipokamp.

U S. VII otkriven je sirakuški trias (**3 – N 381A**), dosta istrošen i korodiran primjerak. Uobičajeni tip novca Atena / hipokamp izgleda da je bio prekovan s drugim novcem. Naime, na Av. nazire se vrlo izlizano i deformirano lice božice Atene s jasno sačuvanom korintskom kacigom, a na Rv. je raspoznatljivo tijelo te prednje i stražnje noge s papcima jarca ili kože čija glava nije vidljiva. S obzirom na navedene elemente, vjerojatno je u pitanju prekov sirakuškog triasa novcem Farosa, i to s prikazom Perzefone (?). Novac je pronađen u sloju crvenice na dubini od ▼264 cm zajedno s novcem Farosa tipa Perzefona / jarac (**2 – N 373**) na dubini od ▼263 cm. Navedeni primjerak farskog

novca (**2 – N 373**) izgleda da je također prekov na sirakuškom triasu. Na jasno otisnutom liku Perzefone na Av., opažaju se neznatno deformirane crte lica, tj. oko usta. Na Rv. prikaz je jarca iza čijih leđa su ostaci vitice krila hipokampa. Ispred jarca nalazi se biljka, što je uobičajeno za rane tipove farskog novca. Osim raspuklina rubova kovne pločice tipičnih za prekove, prepoznaje se izrazito karakterističan oblik sirakuškog brončanog novca.

S južne strane S. VII nalazi se S. IX u kojoj pronađen je na ▼263 sirakuški novac (**4 – N 416**) u sloju crvenice, a pripada istom kontekstu. Novac je sirakuški trias tipa Atena / hipokamp, vrlo istrošen i oštećen prekovima. Na to ukazuje, ne samo raspukla kovna pločica, već i nejasni amorfn prikaz preko glave Atene s korintskom kacigom od kojeg se raspoznaje oko, vjerojatno muškog lika sačuvano u obrnutom smjeru od glave Atene, a možda mu pripada i legenda čija se slova naziru po rubu (...NI...). U pitanju je, vjerojatno, trostruki prekov, što se može zaključiti prema posljednjem prekovanom muškom liku sa završnim roščićima na vrhu vijenca karakterističnim za prikaz glave Zeusa (?). Dakle, koliko se može razaznati s obzirom na znatna oštećenja prikaza izazvana prekovima novca, riječ je o sirakuškom triasu s božicom Atenom, s korintskom kacigom na Av. prekovanom muškim likom (tipom Jonijevog novca?), od kojeg je sačuvano oko i dio legende te potom farskim tipom s likom Zeusa (?). Na Rv. naziru se karakteristične vitice krilatog hipokampa i noge s papcima kože ili jarca, dok je tip srednjeg prekova teško odrediti.

U S. XII iznad sloja ilirske gareži na ▼276 cm pronađen je primjerak sirakuškog triasa Atena / hipokamp (**5 – N 433**). Na Av. prikaz je božice Atene s korintskom kacigom ukrašenom savijenom zmijom, a na Rv. krilati hipokamp. Novac je dobro sačuvan i pripadao je najranijem grčkom sloju nakon osvajanja ilirskog naselja, tj. samom početku osnivanja kolonije Pharos.

U kontrolnom profilu između S. VIII i S. IX na dubini od ▼200 cm otkriven je sirakuški trias (**6 – N 453A**), dosta izlizan i korodiran, a izgleda i prekovan. Na Av. nazire se glava božice Atene s korintskom kacigom čiji lik je znatno deformiran, vjerojatno prekovom. Premda je prikaz na Rv. gotovo amorfan, raspoznaju se elementi hipokampa i možda tijelo kože, što zbog oštećenosti i loše sačuvanosti novca nije moguće sa sigurnošću utvrditi.

U Remetinom vrtu pronađena su dva sirakuška triasa, vrlo dobro sačuvana, jedan u najranijem grčkom sloju (**5 – N 433**), a drugi u poremećenom kasnoantičkom sloju (**1 – N 270**). Ostali primjerci su prekovi sirakuškog novca i to s farskim novcem tipa Perzefona / jarac (**2 – N 373**), najbolje sačuvanim i jasnim prekovom te drugi primjerak (**3 – N 381A**), također s prekovom farskog novca, možda istog tipa s likom Perzefone. Jedinstven je primjerak dvostrukog prekova Dionizijevog triasa (**4 – N 416**) i to prvo s muškim likom, vjerojatno tipa Jonios novca i zatim novcem Farosa s glavom Zeusa. Posljednji primjerak sirakuškog triasa (**6 – N 453A**), također je prekovan, možda s novcem Farosa, ukoliko se na RV može prepoznati prikaz kože. Premda su prisutni sirakuški novci u izvornom obliku (**1 – N 270**, **5 – N 433**), znatan je broj prekovanih sirakuških triasa. S obzirom na mjesto nalaza, uglavnom su prekovi s farskim tipovima novca, premda se na nekim primjercima može raspoznati i elemente Jonijevog novca.

Dosad je bilo poznato prekivanje Dionizijevog novca na srednjodalmatinskom području s anepigrafskim tipovima i to teške bronce Atena / zvijezda između dupina (s novcem tipa golobrađa glava muškarca / dupin iznad valova (Berlin, Staatliche Museen 7136; primjerak iz Osora u privatnoj zbirci u Padovi; Zbirka Tipić no. 6, fig. 4) i manje nominale tipa *SNGCop* 721–722 (jedan primjerak glava Here I. / dupin d. koji se nalazi u numizmatičkoj zbirci Nacionalnog arheološkog muzeja u Veneciji, a potječe iz nekadašnje zbirke Muzeja u Zadru), (VISONÀ 1995: 55–59, Fig. 2; VISONÀ 1990: 96, bilješk 24; GORINI 1993: 294, T. XIX 20; BONACIĆ-MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 325–328, 358, fig. 4).

U tom kontekstu se navodio i primjer prekova s farskim novcem tipa Zeus I. (?) / koza d. koji je opisao Š. Ljubić, a pripisan je Lamsaku: »*Numus recusus, Typus Phariae supra typum equi marini alae (sic!) Lampsaci. 48: Caput virile barbatum laureatum ad sin. cusum supra anticam Lampsaci, cujus pars galene distinguitur) caper ad dex. (sic!) Distinguuntur alae equi marini.*« Prikaz Zeusa na Av. označen je upitnikom, što bi moglo značiti da nije jasno pročitano te je možda u pitanju prikaz Perzefone, što je vjerojatnije s obzirom na prekove uglavnom s tim tipom novca. To možda sugerira i koza nadesno, koja je ponekad tako kovana na novcu s likom Perzefone, dok je na novcu s prikazom Zeusa uvijek nalijevo orijentirana (VISONÀ 1990: 96, bilješka 24; LJUBIĆ 1852: 182).

Prvi primjerak prekova sirakuškog triasa s farskim novcem tipa Perzefona / koza poznat je nakon objave novca Farosa u Muzeju Slavonije. Na Rv. toga primjerka je koza okrenuta nadesno ispred koje je jasno sačuvan trag tipa ispod u obliku vitica karakterističnih za prikaz hipokampa (GÖRICKE–LUKIĆ 2004: 144, n. 455). Prilikom arheoloških istraživanja pronađeno je više primjeraka prekova sirakuških triasa upravo tim tipom farskog novca.

Istim tipom farskog novca Perzefona / koza često je prekovan i isejski novac tipa glava Artemide / osmokraka zvijezda. Taj tip novca smatra se prvim novcem isejske kolonije s etnikom ΙΣΣΑΙΩΝ uvijek navedenom u skraćenom obliku ΙΣΣΑ. Prema Brunšmidovoj klasifikaciji isejskog novca mogu se razlikovati tri tipa: Glava nimfe nadesno, iza ΙΣΣΑ ?/ zvijezda s osam zraka i točkom u sredini. Linearna kružnica (no. 7); slično, ali ΙΣΣΑ ispred glave (no. 8); slično, ali bez legende (no. 9). Navedeni novci se datiraju u posljednju četvrtinu 4. st. nakon emisija Jonijevog novca: »U drugo razdoblje djelovanja isejske kovnice, otprilike krajem 4. st., spadaju novci s glavom nimfe i zvijezdom, koji su prvotno bili prekovani, a sada su relativno rijetki jer je na njima prekovan faroski žig s glavom Perzefone«. U prilog toj dataciji navodi se prekov farskim novcem s prikazom Perzefone koji se također, prema Brunšmidu, datira u isto vrijeme, što je općenito prihvaćeno u literaturi (BRUNŠMID 1998: 70–71, nos. 7–9, T. IV, 63–65; BONAČIĆ–MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 326–327, 360 (from Tipić's Collection no. 18, no. 19, c. 320–300 B.C.) 374; VISONÀ 1996: 150–151; BONAČIĆ–MANDINIĆ 2004: 92–93, nos. 169–172; VISONÀ 2007: 488–489).¹

Naime, već je Gorini ukazao na često preuzimanje tipova novca matičnog grada u novoosnovanim kolonijama, kao što je prikaz koze, odnosno jarca na novcu Parosa i Farosa, ili motiv zvijezde na sirakuškoj litri i isejskom novcu. Zvijezde su gotovo identičnog oblika sa zaobljenim krakovima koji završavaju na isti način šiljatim vrhovima, jedino se razlikuju u kompoziciji, što ujedno proizlazi i iz različite veličine novca. Premda je na sirakuškoj litri manja zvijezda između dva dupina, a na isejskom zvijezda zauzima cijelu površinu reversa kovne pločice, izrazita sličnost pokazuje neosporni utjecaj i međusobnu povezanost kolonija. U tom kontekstu može se promatrati simbolični prikaz ženske glave na Av. novca, koja se dosad interpretirala kao nimfa. Njena kosa skupljena je u punđu s ružolikim repom. Prema karakterističnoj frizuri identičnog tipa kao na poznatoj brončanoj glavi mlade žene koja se u literaturi pripisivala Afroditi ili Artemidi, N. Cambi je atribuirao božici Artemidi (GORINI 1993: 293; VISONÀ 1995: 58; CAMBI 2002: 306–307, sl. 3).

1 VISONÀ 2007: 488–489: »*Issa began minting coins with its ethnic only near the end of the 4th century. Its earliest bronzes bear a female head on the obverse, possibly representing Aphrodite, and an eight-ray star on the reverse, which may also allude to the recent founding of the city and the start of a new era for the Greek settlers on Vis. Since some of these coins were overstruck with the types of an issue of Pharos with Head of Persephone (?) / Goat I. or r., that may be dated between 320–300 B.C. (Fig. 7 x), their*

dating is not in dispute.; There is evidence that the Pharians, like other Greeks in Dalmatia, overstruck Syracusan bronzes with Head of Athena / Hippocamp. A specimen with Head of Persephone (?) / Goat I. in Osijek's Muzej Slavonije clearly shows the Syracusan undertypes. Even though this overstriking cannot be precisely dated, the style of the second types can hardly be later than c. 300 B.C. and suggests that Dionysian currency was still in circulation in the central Adriatic in the last quarter of the 4th century.«

Prikaz zaštitnice pomorstva i brodarstva na prvoj emisiji isejskog novca koji se očito počeo kovati još pod Dionizijevim patronatom nad Issom, pokazuje sličnu pomorsku orijentaciju kolonije. To što je prvi isejski novac označen etnikom bio skromne nominale, može se promatrati u kontekstu Dionizijeve vladavine osobito u toj sirakuškoj koloniji vojnog karaktera, gdje je morao biti prvo u upotrebi sirakuški brončani novac i to ne samo iste nominale, već i onaj reprezentativni teške bronce. Prvi isejski novac tipa Artemida / zvijezda očito je bio kovan već za Dionizija što potvrđuju njegovi prekovi farskim novcem tipa Perzefona / jarac nakon pada sirakuške tiranije. Istovremeno prekivanje sirakuškog triasa Atena / hipokamp i isejskog Artemida / zvijezda istim tipom i nominalom farskog novca govori u prilog ne samo da su istovremeno bili emitirani, već i poslije jednako tretirani, odnosno da su istovremeno prestali biti u upotrebi. U tom smislu možda se nazire odgovor na pitanje zašto je isejski novac prekivan farskim novcem. Očito je prekivan isejski novac Dionizijeva vremena na isti način kao i istovremeni sirakuški trias tipa Atena / hipokamp, što znači prekid cirkulacije novca razdoblja sirakuške tiranije. To potvrđuje, prema još Brunšmidovoj konstataciji, rijetkost izvornih primjeraka ovog tipa isejskog novca, odnosno brojnost prekova novcem Farosa s likom Perzefone. Dakle, posve je jasno iz prekova da su navedeni novci bili istovremeno u upotrebi, no ranije nego se to moglo procijeniti samo na osnovi stilske analize. Naime, upravo istovremeno prekivanje sirakuškog triasa i isejskog novca istim tipom farskog novca pokazuje istovremenost njihove cirkulacije. Prema tome sigurna datacija prekova sirakuškog novca poslije 344. god. govori u prilog slične datacije prekova isejskog novca, odnosno da su oba tipa i isejski i farski ranije emitirani. A to potvrđuju i stratigrafski podaci arheoloških iskopavanja u Remetinom vrtu.

Novci tipa Atena / zvijezda između dva dupina i tipa Atena / hipokamp bili su prvi novci sirakuške kolonije Isse osnovane u kontekstu Dionizijevih političkih interesa na srednjodalmatinskom području. S obzirom na dominaciju sirakuške pomorske sile na Jadranu i vojni karakter isejske kolonije, Dionizijev je novac bio u upotrebi i u drugim grčkim gradovima osnovanim u neposrednoj blizini. Kao što je zapisano u povijesnim izvorima o pomoći sirakuške flote prilikom utemeljenja Farosa, možda je i još neubicirana Herakleja nastala pod istim patronatom, što potvrđuje metrološka povezanost sirakuškog novca s farskim i heraklejskim. Monetarno izjednačavanje i usklađivanje vrijednosti novca grčkih gradova na području srednjeg Jadrana sa sirakuškim novcem govori u prilog istovremene cirkulacije ovisne o Dionizijevoj ekonomskoj politici.

Istovremeno s brončanim novcem Dionizija I Sirakuškog u opticaju su bili novci Korinta i Dirahija, srebrni stateri kovani između kasnog 5. i sredine 4. st., zastupljeni ne samo u Issi nego i u Farosu. Smatra se da su to najstariji novci na tom području, a vrijeme tih novčanih emisija odgovara kovanju Dionizijeva novca. Premda su to novci bez poznatog arheološkog konteksta, sakupljeni u pojedinim privatnim i muzejskim zbirkama na Visu i Splitu, odnosno u Zbirci dominikanskog samostana u Starom Gradu, očito su bili u upotrebi u Issi u Farosu, u prvoj polovini 4. st. (BONAČIĆ-MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 319–325; DUKAT – MIRNIK 1979: 5–6).

Nalaz sirakuškog novca tipa Atena / hipokamp pored groba XII na nekropoli Martvilu prilikom arheoloških istraživanja Arheološkog muzeja iz Splita u Issi, bio je povod Gorinijevoj analizi rasprostranjenosti Dionizijevog novca na području srednjeg Jadrana. Polazeći od Braccisijevih postavki o tri pravca sirakuške ekspanzije u Jadran, tj. prema padskoj nizini, prema srednjodalmatinskim otocima i prema obje obale koje dominiraju Otranskim kanalom i konstatacije da sirakuška kolonizacija nije započela mnogo prije 385./384. god. i vjerojatno bila zaokružena između 388. i 383. god., Gorini navodi sve dotad poznate primjerke Dionizijevog novca koji potječu sa srednjodalmatinskog područja. Također, upozorava na prekove Dionizijevih emisija pripisane grčko – ilirskoj kovnici ili pojedinim južnoitalskim gradovima poslije pada tiranije Dionizija Sirakuških, čija je nakana trebala biti više politička nego ekonomska. Neosporna prisutnost brončanog novca kovanog za Dionizija proizlazi iz sirakuške kolonizacije i potvrđuje, prema mišljenju Gorinija, sira-

kušku, odnosno Dionizijevu vladavinu ovim područjem. U prilog tome navodi izraziti nedostatak novca Timoleontova doba, koji je, izgleda, bio ispunjen prekovima sirakuškog novca (GORINI 1993: 277–294, 302–307).²

Nakon Gorinijeva izlaganja Visonà je analizirao nalaze Dionizijeva novca na italskom poluotoku, uglavnom sakupljenog u različitim muzejskim ili privatnim zbirkama. Brončani novac tipa Atena / zvijezda između dva dupina (*SNGCop* 720) i tipa Atena / hipokamp (*SNGCop* 721–22) bio je vrlo rasprostranjen u Kalabriji, jadranskoj Apuliji, Abruciju, što se dovodi u vezu sa širenjem politike Sirakuze u prvoj polovini 4. st. Prekivanje Dionizijevih emisija, vjerojatno poslije 344. god., najočitiije svjedoči o gubljenju političkog utjecaja Sirakuze te Visonà, kao i Gorini, ističe da je sirakuški novac iz vremena Timoleonta gotovo potpuno odsutan na istočnojadranskoj obali. Međutim, Visonà ne isključuje mogućnost da su pojedini primjerci brončanog novca Dionizija I–II, osobito tipa Atena / hipokamp, koji je kovan dugo i u velikoj količini, ostali u upotrebi do početka romanizacije, a na srednjodalmatinskom području do kraja 4. st. što je prema njegovom mišljenju uvjetovano političkom izolacijom i ograničenim ekonomskim izvorima (VISONÀ 1990: 91–102).³

Otvoreno je pitanje zadržavanje novca u opticaju dugo nakon što je bio emitiran. U tom smislu navode se primjeri znatno ranije kovanog novca pronađenog u isejskim grobovima 3. st.: diabol Herakleje iz Lukanije (datiran između 433. i 330. god. pr. Kr.) i Korintske drahme (kovane cca 330. god. pr. Kr.) (BONAČIĆ-MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 326; CAMBI – KIRIGIN – MARIN 1981: 66–69). Novim istraživanjima grčkih grobova na zapadnoj nekropoli Martvilo utvrđeno je da su grobovi korišteni više puta i da su pri novom ukopu bili izbačeni grobni prilozi postavljeni prethodnom pokojniku. Stoga je, možda, u pitanju novac koji je pripadao ranijem ukopu te je ostao u grobu prilikom novog pokapanja u 3. st. Tome u prilog govorio bi podatak o pronalasku, prilikom istraživanja 1980. godine, sirakuškog novca tipa Atena / hipokamp pored groba XII na nekropoli Martvilo dijelom istraženog i devastiranog još 1955. godine, a mogao je pripadati kontekstu nekog ranijeg ukopa čiji su grobni prilozi naknadno izbačeni vani, pa tako i novac (GORINI 1993: 280–282, fig. 1; KATIĆ 2009: 96).

Visonà je posebno proučavao novac Isse i posvetio više studija pitanju rekonstrukcije njegove kronologije. Premda je Gorinijeve pretpostavke o ulozi Sirakuze u najranijoj fazi opticaja novca u prvoj polovini 4. st. pripisane kolonizatorskoj aktivnosti Dionizija I na ovom području smatrao metodološki opravdanim, one, prema njegovom mišljenju, nisu poduprte arheološkim dokazima, posebno u slučaju Isse. Na osnovi kategoričkih postavki istraživača isejskih nekropola B. Kirigina da nijedan novac Isse u kontroliranim iskopavanjima nije sigurno datiran u 4. st. i da nema čvrstog dokaza za prisustvo Grka na otoku prije 330. god., ruši se Gorinijev zaključak o »*un dominio siracusano e pricipalmente dionigiano nella zona*«. Stoga Visonà smatra da su nastojanja nekih numizmatičara da povežu nalaze Dionizijevog brončanog novca u Dalmaciji sa sirakuškom kolonizacijom pretrpjela temeljitu promjenu ovih posljednjih trideset godina (KIRIGIN 1990: 310; VISONÀ 1995: 56; KIRIGIN 1999: 158–159; VISONÀ 2007: 481; GORINI 1993: 305).

»Thus, the fact that Syracusan bronze coins minted under Dionysius I have been found at Issa is no sufficient indication that a Greek settlement with a monetized economy existed on the island since the early 4th century B.C. Even though these coins could have arrived at Issa at any time after the foundation of Pharos (c. 385/384 B.C.), which represents the beginning of Syracusan influence in central Dalmatia, it is more likely that they were brought there in the second half of the 4th centu-

2 CAMBI – KIRIGIN – MARIN 1980: 81–91, gdje se navodi »*Most Yugoslav scholars are of the opinion that Issa had been founded by Syracusan tyrant Dionysius Elder within the period from 398 to 385 B.C.*« i relevantna literatura o tome.

3 VISONÀ 2007: 481, gdje se navode primjeri nalaza tih novaca na mjestima općenito u vezi s aktivnostima Dionizija I–II, kao u Krotonu gdje se mogu datirati između 378.–356. god. i Locri Epizephyri, gdje su bili u kontekstu sredine 4. st.

ry B.C. Indeed, in light of the result of Kirigin's research one should consider the possibility that the Syracusan apoikia mentioned by Ps. Scymno was founded shortly after the end of the Dionysian tyranny in 344 B.C., and I have suggested elsewhere that the first settlers may be Syracusan expatriates from Pharos.« (KIRIGIN 1999:158–159; VISONÀ 1996: 150–151; 1995: 55–62; 2007: 379–494). Dakle, Kiriginovom konstatacijom o kompletnoj odsutnosti keramičkog materijala prve polovine 4. st. sugerira se da je Issa mogla biti kolonizirana od Sirakužana poslije 344. god., odnosno nakon pada tiranije sirakuških Dionizija. U tom kontekstu nastaju kabinetska domišljanja o mogućnosti osnivanja Isse od Sirakužana iz Farosa s obzirom na uske veze između Sirakuze i Farosa te veliki broj Dionizijevog novca s tog otoka što prema iznesenim kombinacijama, sugerira prisutnost sirakuških naseljenika.

Osim problema prisutnosti Dionizijevog brončanog novca i neusuglašenosti o vremenu njegova donošenja na otok Vis prema istraživanju Arheološkog muzeja iz Splita pod Kiriginovim vodstvom, slijedi pitanje prekova tog novca. Gorini je istaknuo važnost brojnih nalaza Dionizijevih bronci u Dalmaciji, osobito s otoka Brača i Hvara i dokaz prekova Jonijeva novca na Dionizijevom novcu u opticaju. To su bili prvi strani novci koji su prekovani. Prema mišljenju Visonà postojanje Dionizijevog novca tipa *SNGCop* 720 prekovano anepigrafskim tipom Golobrada glava muškarca / dupin iznad valova (fig. 2, Berlin; Zbirka Tipić, no. 6, fig. 4) i tipa *SNGCop* 721–22 prekovano jednim anepigrafskim primjerkom Ženska glava (Hera) sa stefane / dupin (Arheološki Muzej u Veneciji, nekada u Muzeju u Zadru), sugerira da su ovi novci doneseni na Vis prije nego su bili prekovani. Bez obzira je li prekivanje bilo iz političkih ili ekonomskih razloga, ono potvrđuje postojanje autonomnog autoriteta kovanja na otoku u trećoj četvrtini 4. st. Najkasniji *terminus post quem* za prekivanje je 344. god., što potvrđuje usporedba sličnog fenomena na Siciliji i Bruttium u trećoj četvrtini 4. st., pa prema tome Visonà zaključuje da je »It is unlikely that Syracusan coins minted under Dionysius I–II began to circulate in Dalmatia after the end of the Dionysian tyranny c. 344 B.C.«⁴

Dakle, poslije 344. god. masovno se prekiva Dionizijev brončani novac te su prekovani sirakuški novci u opticaju u mnogim grčkim gradovima pod Dionizijevim utjecajem, odnosno na širokom području povezanom s njegovim vojno – političkim aktivnostima, osobito na Siciliji i italском poluotoku. To potvrđuje i grupa novca sicilskih gradova koji su svi prekovani na istom tipu novca, tj. sirakuškoj litri s glavom Atene s korintskom kacigom i zvijezdom između dva dupina, a vrlo rijetko na manjoj paralelnoj nominali sirakuškog triasa tipa Atena / hipokamp.⁵ U tom kontekstu može se istaknuti prekivanje sirakuškog novca nakon povlačenja sirakuške vojne sile s područja srednjeg Jadrana. Ne samo da se sirakuški novac prekiva u Isi, matičnom gradu sirakuških doseljenika i osnivača te grčke kolonije, kako potvrđuju primjerci prekova sirakuške litre anepigrafskim tipom Glava golobradog muškarca na Av. i dupin iznad valova na Rv. (iz Zbirke Tipić na Visu, no. 6) na primjerku novca što se čuva u Berlinu (fig. 2), te sirakuški trias Atena / hipokamp s prekovom tipa Jonios / delfin porijeklom iz Osora, nego i u Farosu. To su primjerci prekovano sirakuškog triasa tipa Atena / hipokamp s farskim novcem iste nominale tipa Perzefona / jarac (2 – N 373, 3 – 381A), pronađeni prilikom arheoloških istraživanja u Remetinom vrtu te novac istog tipa otkupljen 1898. godine za Muzej u Osijeku, danas Muzej Slavonije. Navedeni prekovi neosporno govore da Dionizijev brončani novac više nije bio u opticaju, a to potvrđuje izostanak sirakuškog novca u ostavi Škudljivac.

4 VISONÀ 1995: 57; »The earliest bronze issue of Heraclea and Pharos, two Greek colonies in central Dalmatia, circulated at Issa concurrently with the Syracusan bronzes (to which they are related metrologically) and were also overstruck with the types of Brunšmid's Joniosmünzen.« Iz toga proizlazi nepoznati etik tog grčkog stanovništva u Issi koji je prekiavao, odnosno kovao svoj novac,

pa se on označava kao Greek settlers on the island of Vis (340–320 B.C.), (BONAČIĆ-MANDINIĆ – VISONÀ 2002: 325–326, 336, 358).

5 TUSA CUTRONI 1968: 44–49., kovnice koje pripadaju ovoj grupi prekova su: Agyrion, Eryx, Hadranon, Halaesa, Herbessos, Kentoripae, Leontinoi, Mytistraton, Silera, Tauromenion, Tyrrhenoi.

Dakle, padom sirakuške dominacije prestaje cirkulirati novac Dionizija I–II na srednjodalmatinskom području.

U svojim studijama o isejskom novcu Visonà pokušava poznate numizmatičke nalaze, metodološki ispravno postavljene, prilagoditi arheološkim istraživanjima Arheološkog muzeja iz Splita, što je često u kontradikciji. Naime, konstantira »*Evidence for Syracusan colonization in Dalmatia, however, remains elusive. Although some scholars (including one of Kirigin's fellow-excavator) still maintain that Dionysius I colonized Issa (on the island of Vis), a theory which dates back to the 17th century, no remains of a Greek settlement datable to his reign, or to that of Dionysius II (367–344 B.C.), have yet been found.*« Krucijalni dokaz o tome je »*Kirigin's statement that »chance finds, excavations, and field surveys on this site have not yielded a single (ceramic) fragment from the middle of the 5th to the middle of the 4th centuries B.C.*« is hard to dispute. According to Kirigin, a continuous record of Greek occupation on the island begins only c. 330 B.C.»

Na osnovi Diodorovih podataka o pomoći sirakuške vojne sile prilikom osnivanja Farosa 384./383. god. i kruženja Jadranom Dionizijevog admirala Filista 357./356. god. i pitanja »*Whether or not a Syracusan base existed anywhere in the eastern Adriatic*«, Visonà zaključuje: *Syracusan bronze coins with Head of Athena / Star between dolphins and Head of Athena / Hippocamp minted under the Dionysian tyranny presumably arrived in Dalmatia between the founding of Pharos in 385/384 B.C. and the ouster of Dionysius II in 344 B.C. At no other time in history did a comparable influx of Syracusan coinage reach this area. Whether these issues were brought to the eastern Adriatic by displaced individuals, colonists, sailors, soldiers or traders, they comprised a fraction of the circulating medium at least until the third quarter of the 4th century, when many of them wherre overstruck on the island of Vis. The overstriking provides a terminus ante quem for the circulation of Dionysian bronze currency within the region.*» (VISONÀ 2007: 480–485).

Neobično kontradiktorna razmišljanja s obzirom na to da je sirakuška flota intenzivno prisutna u Jadranu gdje je, prije osnivanja Farosa, prethodno osigurala vojnu bazu odakle je u kritičnom trenutku pružena pomoć Paranima. Ta prva povijesno poznata pomorska bitka na srednjodalmatinskom području između Grka i ilirske koalicije zabilježena je upravo zbog intervencije glavne vojne sile tog vremena. Naime, u fokusu Dionizijevih ekonomskih interesa nije bio Faros kolonija agrarnog tipa, kojoj je usput poslano više troveslarki sa zapovjednikom postavljenim od Dionizija (eparh), već izuzetno važna strateška luka Isse, idealno smještena u pravcu plovnih puteva prema sjevernom Jadranu, tj. padskoj nizini. U tom kontekstu je nastala i još neubicirana Herakleja, vjerojatno uz Dionizijevu podršku. Kasna sirakuška kolonizacija na srednjem Jadranu ostvarena je pod patronatom moćne vojne flote koja je, prema Diodoru, patrolirala sve do 357./356. god. za vrijeme Dionizijeva admirala Filista, odnosno pada tiranije. Prestankom sirakuške zaštite započinje prekidvanje Dionizijevog brončanog novca, i to ne samo na Jadranu, već i drugim gradovima južne Italije i Sicilije povijesno povezanim s aktivnostima Dionizija I–II.

Stoga je teško prihvatiti mišljenje o osnivanju Isse nakon pada sirakuške tiranije i povlačenja sirakuške vojne sile iz Jadrana, posebno domišljanja o sirakuškim izbjeglicama iz Farosa, koji su mogli osnovati tu strateški najvažniju grčku koloniju na srednjodalmatinskom prostoru i u tom kontekstu promatrati cirkulaciju Dionizijevog brončanog novca. Suprotno tome stoje odavno poznati povijesni izvori i znanstveni radovi brojnih autora posvećeni grčkoj kolonizaciji na srednjem Jadranu. Upravo polazna točka te kasne sirakuške kolonizacije na srednjodalmatinskom području osnivanje je vojne baze Isse i to u periodu između 398./397. do 385./4. godine, tj. zabilježene vojne intervencije i pomoći osvajanju teritorija buduće parske kolonije Pharos.⁶ A novonastale kontradik-

6 NOVAK 1937-1940: 111-126; ABRAMIĆ 1949: 119-125; NIKOLANCI 1970: 377 ff; 1976: 149 ff; RENDIĆ-MIOČEVIĆ 1962: 39 ff; GABRIČEVIĆ 1966: 9-15, Pl. V; NOVAK 1961: 1-281; 1961: 145-204; 1966:

tornosti vraćaju unatrag osnovne dileme odavno razriješene kroz starije nalaze, koji su u skladu s poznatim povijesnim kontekstom, a to potvrđuju i novootkriveni grčki grobovi na zapadnoj isejskoj nekropoli Martvilo,⁷ kao i najnovija arheološka istraživanja prevedena u Issi i Farosu.

KATALOG DIONIZIJEVOG NOVCA SIRAKUZE

Remetin vrt

SNGCop 721–722 / Atena – Hipokamp

1. (N 270)

Syracusae

trias 405–344. god. pr. Kr. *BMC* 289 i d.; *SNG Klagenfurt* 500–530.

Av.: glava Atene s korintskom kacigom I.

Rv.: hipokamp I., ΣΥΡΑ

T.: 4,63 g Dim.: 16 x 15 mm.

Dobro sačuvan.

2. (N 373)

Pharos/ prekov preko Syracusae

trias 405. – 344. g. pr. Kr. *BMC* 289 i d.; *SNG Klagenfurt* 500-530

Av.: glava Persefone I./ prekov sirakuškog triasa

147–170; 1968: 5–60; CAMBI – KIRIGIN – MARIN 1980: 81–91; KUNTIĆ–MAKVIĆ 1995–1996: 33–38; ZANINOVIĆ 2004: 1–57; JELIČIĆ-RADONIĆ 2005: 315–328.

7 KATIĆ 2009: 96, gdje su objavljeni rezultati novih arheoloških istraživanja grčkih grobova na zapadnoj isejskoj nekropoli Martvilo. Činjenica da su grobovi sekundarno korišteni te pri tom izbačeni prethodni grobni priloz, a riječ je upravo o ranom arheološkom materijalu koji »dosad nije pronađen«, govori u prilog Dionizijeve kolonizacije Isse. To neosporno potvrđuju rezultati arheoloških istraživanja Lissosa kako navodi Neratan Ceka uz članak FRASER 1993: 167–174, cf. 174 / Intervention de Neritan Ceka: »En relation avec la communication du Professeur Fraser, je dois faire une référence aux résultats des fouilles

archéologiques faites par F. Prendi à Lissos, qui ont précisé la fondation de cette ville vers la commencement du IIIe siècle avant notre ère. Cela correspond parfaitement avec la typologie tardive hellénistique des fortifications, liées comme à Antigonea avec l'activité dynastique dans la domaine de l'urbanisme. C'est pourquoi il faut exclure la liaison de Lissos avec les événements de l'attaque illyrienne à Pharos et la remplacer dans les textes anciens par Issa. Il est intéressant que la fondation des colonies dalmates par Denys de Syracuse suive immédiatement sa participation dans l'intervention illyrienne en Epire pour remettre sur le trône molosse Alcétas; c'est peut-être la récompense que le tyran syracusain a obtenue du roi illyrien sur les frontières septentrionales de son royaume.»

Rv.: jarac l.; prekov hipokampa l.

T.: 4, 63 g Dim.: 16 x 15 mm.

Dobro sačuvan.

3. (N 381)

Sicilia, Syracuae

trias 405.–344. god. pr. Kr. *BMC* 289 i d.; *SNG Klagenfurt* 500–530.

Av.: glava Atene s korintskom kacigom l.

R.: hipokamp l., ΣΥΡΑ? u tragovima.

T.: 7, 48 g Dim.: 19 x 21 mm.

Izlizan i korodiran.

4. (N 416)

Syracuae

trias 405.–344. god. pr. Kr. *BMC* 289 i d.; *SNG Klagenfurt* 500–530.

Av.: glava Atene s korintskom kacigom l.

Rv.: hipokamp l., ΣΥΡΑ

T.: 7, 39 g Dim.: 18 x 21 mm.

Vrlo jako istrošen.

5. (N 433)

Syracusae

Trias 405.–344. god. pr. Kr. *BMC* 289 i d.; *SNG Klagenfurt* 500–530.

Av.: glava Atene s korintskom kacigom l.

Rv.: hipokamp, ΣΥΡΑ u tragovima.

T.: 6, 62 g Dim.: 19 x 21 mm, Pol. Kal. 3.

Dobro sačuvan.

6. (N 453)

Syracusae

Trias 405.–344. god. pr. Kr. *BMC* 292; *SNG Klagenfurt* 500–530.

Av.: glava Atene s korintskom kacigom l., tragovi pojedinih slova.

Rv.: hipokamp l.

T.: 6,75 g Dim.: 18 x 21 mm.

Vrlo jako istrošen.

PRIMJERC IZ NUMIZMATIČKE ZBIRKE ARHEOLOŠKOGA MUZEJA U ZAGREBU

Sicilia**Syracusae**

7 Lit b.g. (405.–344. pr. Kr.) Syr

7 538:ZAG A839. Av.: ΣΥΡΑ lijevo. Pop.: Glava Pallas Athene, s korintskim šljemom, s maslinovim vijencem, nal. Kružna crta. Rv.: Dva delfina, između njih galerta s 8 trakova. Kružna crta. Ljubić 26.

T.: 32,35g. Dim.: 30x31mm. Mionnet I: 304,831; Ljubić 1890: 4,26; *BMC**Sicily*: 187,287; *SNG Klagenfurt* I, 1967: 12, 499 (–345–336); *SNG**Danemark* I, Italy, 1981: 16,720. Dobro sačuvan. Primjerak nađen na Hvaru.

8 Lit b.g.(405.–344. pr.Kr.) Syr

8 538:ZAG A840. Av.: ΣΥΡΑ lijevo. Pop.: Glava Pallas Athene, s korintskim šljemom, s maslinovim vijencem, nal. Kružna crta. Rv.: Dva delfina, između njih galerta s 8 trakova. Kružna crta. Ljubić 26.
T.: 28,67g. Dim.: 29x30mm. Mionnet I: 304,831; Ljubić 1890: 4,26; *BMC Sicily*: 187,287; *SNG Klagenfurt I*, 1967: 12, 499 (–345.–336.); *SNG Danemark I*, Italy,1981: 16,720. Dobro sačuvan. Primjerak nađen na Hvaru.

9 Trias b.g.(405.–344. pr.Kr.) Syr

9 538:ZAG A6402. Av.: ΣΥΡΑ. Pop.: Glava Pallas Athene, s korintskim šljemom, s maslinovim vijencem, nal. Kružna crta. Rv.: Hipokamp nal.
T.: 8,35g. Dim.: 18x20mm. *BMC Sicily*: 187,289; *SNG Klagenfurt I*, 1967; 12,500–502 (–345–336); *SNG Danemark I*, Italy,1981: 16,721. Dobro sačuvan.

LITERATURA

- ABRAMIĆ, M. 1949 – Arheološka istraživanja grčke kolonije Isa na otoku Visu. *Ljetopis JAZU*, 55/1949: 9–15, Pl. I–V.
- BONAČIĆ MANDINIĆ M. – P. VISONÀ 2002 – Monetary circulation on the island of Vis (*Issa*), c. 350 B.C. – A.D. 600. Sažetak: Cirkulacija novca na otoku Visu (*Issa*), c. 35 B.C. – A.D. 600. *Grčki utjecaj na istočnoj obali Jadrana. Greek Influence along the East Adriatic Coast. Zbornik radova sa znanstvenog skupa održanog 24. do 26. rujna 1998. godine u Splitu. Proceedings of the International conference held in Split from September 24th to 26th 1998.* Biblioteka knjiga Mediterana, 26. Split, 2002: Književni krug: 319–374.

- BONAČIĆ MANDINIĆ, M. 2004 – *Grčki novac u stalnom postavu Arheološkog muzeja u Splitu*. Split, 2004.
- BRUNŠMID, J. 1998 – *Natpisi i novac grčkih gradova u Dalmaciji*. Split, 1998.
- CAMBI, N. 2002 – Glava božice iz Isse (Vis, otok Vis). *Grčki utjecaj na istočnoj obali Jadrana*. Split, 2002: 303–310.
- CAMBI, N.- B. KIRIGIN, – E. MARIN 1980 – Excavations at Issa, Island of Vis, Yugoslavia 1976, 1979. A Preliminary Report. *RIAVen*, 4/1980: 81–91.
- CAMBI, N.- B. KIRIGIN, – E. MARIN, 1981 – Zaštitna arheološka istraživanja helenističke nekropole Isse (1976. i 1979. god.). Preliminarni izvještaj. *VAHD*, 75/1981: 63–83.
- ČARGO, B. 2004 – *Issa, povijesno arheološki vodič*. Split – Vis, 2004.
- DUKAT, Z. – MIRNIK, I. 1979 – Numizmatička zbirka Dominikanskog samostana u Starom Gradu na Hvaru. Summary: Numismatic collections of the Dominican Monastery at Stari Grad. *VMKH*, 28/1979, 3: 5–15 + 2 tab.
- FRASER, P. M. 1993 – The Colonial Inscription of Issa. *L'Illyrie méridionale et l'Épire dans l'antiquité, II. Actes du IIe colloque international de Clermont-Ferrand réunis par Pierre Cabanes (25–27 Octobre 1990)*. Paris, 1993: 167–174, cf. 174 / Intervention de Neritan CEKA.
- GABRIČEVIĆ, B. 1966 – Pristupna razmatranja o urbanizmu grčkih naseobina na istočnoj obali Jadrana. *VAHD*, 68/1966: 147–170.
- GABRIČEVIĆ, B. 1968 – Antički spomenici otoka Visa. *PPUD*, 17/1968: 5–60.
- GÖRICKE-LUKIĆ, H. 2004 – *Grčki, grčko-kolonijalni i keltski novac iz Muzeja Slavonije Osijek. Summary*. Osijek, 2004.
- GORINI, G. 1983 – La circolazione in ambiente adriatico, La monetazione dell'età dionigiiana. *Atti del VIII Convegno del Centro Internazionale di Studi Numismatici – Napoli 29 maggio-Igiugno 1983*. Roma, 1993: 277–311.
- HEAD, B.V. – P. GARDNER – R.S. POOLE 1876 – *A catalogue of the Greek coins in the British Museum. 2. Sicily*. London, 1876.
- JELIČIĆ-RADONIĆ, J. 2005 – The foundation of the Greek City of Pharos on the Island of Hvar. *Illyrica antiqua. Ob honorem D. Rendić – Miočević*. Zagreb, 2005: 315–328.
- KATIĆ, M. 1999 – Agglomération illyrienne pré-grecque à Stari Grad sur l'île de Hvar. *L'Illyrie méridionale et l'Épire dans l'Antiquité III. Actes du IIIe colloque international de Chantilly (16–19 Octobre 1996) réunis par Pierre CABANES*. Paris, 1999: 61–65.
- KATIĆ, M. 2009 – *Urbanistički i kulturni profil antičke Isse*. Doktorski rad. Zadar, 2009.
- KIRIGIN, B.
- 1990. The Greeks in Central Dalmatia: Some New Evidence, Greek Colonists and Native Populations. *Proceedings of the First Australian Congress of Classical Archaeology held in honour of Emeritus Professor A. D. Trendall, (Sydney 9 – 14 July 1989)*. Canberra–Oxford 1990: 291–321.
 - 1996. *Grčki grad na Jadranu*. Zagreb, 1996: Matica Hrvatska.
 - 1999. The Greeks in Central Dalmatia. *La Dalmazia e l'altra sponda. Problemi di archaiologia adriatica*. Firenze, 1999: 147–164.
 - 2004. Faros, pariska naseobina. Prilog proučavanju grčke civilizacije u Dalmaciji. *VAHD*, 96/2004: 9–301.

- KOS, P. 1998 – *Leksikon antičke numizmatike*. Zagreb, 1998.
- KUNTIĆ-MAKVIĆ, B. 1995–1996 – Hvar u djelima starih pisaca. *Katalog izložbe »Pharos – Antički Stari Grad*. Zagreb, 1995–1996: 33–38.
- LJUBIĆ, Š. 1852 – Staro-dalmatinsko Pěnezoslovje. *Arhiv*, 2/1852: 169–208.
- LJUBIĆ, Š. 1890 – *Popis Arheologičkoga odjela Nar. zem. muzeja u Zagrebu*. Odsjek II. Svezak I. *Numismatička sбирka od najstarije dobe do cara Dioklecijana*. Zagreb, 1890.
- MIONNET, T.E. 1806–1813 – *Description de médailles antiques grecques et romaines avec leur degré de rareté et leur estimation. Ouvrage servant de catalogue à une suite de plus de vingt mille Empreintes en soufre, prises sur les pièces originales*, I–VI. Paris, 1806–1813.
- MIRNIK, I. 1979 – O numizmatičkoj zbirci Dominikanskog samostana u Bolu na Braču. *VMHK*, 28/1979, 1: 10–21 + 2 tab.
- NIKOLANCI, M. 1970 – O kontroverzi Lissos – Issa. *Adriatica*. Zagreb, 1970: 377–384.
- NIKOLANCI, M. 1976 – Jadranski Grci kao periferija helenskog svijeta, *Materijali XII, IX*. Kongres arheologa Jugoslavije. Zadar, 1976: 149–168.
- NOVAK, G.
– 1937–1940. Kolonizatorsko djelovanje Dionizija Starijeg. *VHAD*, n.s. 18–21/1937–40 = *Serta Hoffilleriana*: 111–126.
– 1966. Stari Grci na Jadranskom moru. *Rad JAZU*, 322, 1961: 145–204.
– 1966a. Kolonizacija Grka na istočnoj obali Jadranskog mora. Riassunto: La colonizzazione greca sulla costa orientale del mare Adriatico. *VAHD*, 69/1966, 119–125.
- RENDIĆ-MIOČEVIĆ, D. 1962 – I Greci in Adriatico. *StRomagnoli*, 13/1962: 39 ff.
- SNG Denmark 1981 – *The Royal Collection of Coins and Medals Danish National Museum*, 1. Italy – Sicily. New Jersey, 1981.
- SNG Österreich 1967 – *Sylloge nummorum graecorum, Sammlung Dreer/ Klagenfurt im Landesmuseum für Kärnten*, 1. Italien – Sizilien. Klagenfurt, 1967.
- TUSA CUTRONI, A. 1968 – La riconiazione della litra siracusana nel IV secolo c. C. *SicAr*, 4/1968: 44–49.
- VISONÀ, P.
– 1990. Ritrovamenti di monete della tiranide dionigiana in Italia. Sažetak: Nalazi novca iz doba Dionizijeve tiranije u Italiji. *VAHD*, 83/1990: 91–102.
– 1995. Colonization and Money Supply at Issa in the 4th Century B.C. *Chiron*, 25/1995: 55–62.
– 1996. The Chronology of Issa's Early Hellenistic Coinage. 1. *Međunarodni numizmatički kongres u Hrvatskoj, 12–15. X 1995. Zbornik radova*. Opatija, 1996: 149–160.
– 2007. Greek Coinage in Dalmatia and Trans-Adriatic Relations in the 4th Century B.C. *Chiron*, 27/2007: 479–494.
- ZANINOVIĆ, M. 2004 – Antički Grci na hrvatskoj obali. *ARR*, 14, 2004: 1–57.

SUMMARY

SYRACUSAN COINAGE OF DIONYSIUS THE ELDER FROM STARI GRAD ON
THE ISLAND OF HVAR

It would be interesting to analyze the distribution of Syracusan bronze coinage (litra and trias) in Croatia. They are relatively common finds, at least among the early Greek coinage present in this area. Considering the date of these coins, that is, Syracusan litra and trias, two chronologies exist, higher and lower. The *SNG* mostly places them in the time of Timoleon (345–336 BC) or the Third Democracy. Similarly, M. Bonačić-Mandinić dates their emission to the time of Timoleon (345–317 BC). P. Visonà uses a somewhat earlier date, placing them in the rule of Dionysius the Elder (405–367 BC), which is more logical and is accepted by authors. Taking into account the material recovered in the systematic archaeological excavations in Stari Grad on the island of Hvar, we conclude that these coins were found in the earliest layers. Taking into account the accepted date for the foundation of the Pharian colony of Pharos (385/4 BC), together with the aid given by Dionysius the Elder during the event, leads us to accept the higher chronology.

During the archaeological excavations in Stari Grad 15 Syracusan bronze coins of the tyrant Dionysius the Elder were found: three litrae of the Athena/star between two dolphins type, and 12 Athena/hippocamp type. In the earliest layers, together with the coinage of Pharos and Herakleia, the coinage of Syracuse is present in significant numbers on the archaeological site of Remetin vrt, which revealed – through systematic excavations – the uniquely complex historical image of the city from Classical Antiquity. Precisely on the Remetin vrt the remains of the initial nucleus of the Pharian colonists were seen in the ruins of the Illyrian settlement, where later the walls and the architecture of the planned Greek city were built. In this context six of the Syracusan coins of the Athena/hippocamp type were found: two Syracusan well-preserved trias, one in the earliest Greek layer (5 – N 433), and another in the disturbed Late Antiquity layer (1 – N 270). The remaining specimens were overstrikes of Syracusan coins: one overstruck with the Pharian Persephone/he-goat type (2 – 373), which is the finest preserved overstrike, and another overstruck with a Pharian coin, perhaps of the same type (3 – N 381A).

The overstriking of Dionysius' coins with anepigraphic types was already known in the Central Dalmatian area: the heavy bronze Athena/star between dolphins was overstruck with the beardless youth/dolphin above waves type (Berlin, Staatliche Museen 7136; the specimen from Osor in a private collection in Padova; Tipić collection, no. 6, fig. 4), and smaller denominations of the *SNG-Cop* 721–722 type (one specimen of the Hera l./dolphin r. is from the numismatic collection of the National museum of archaeology in Venice, originally a part of the former Zadar Museum collection). In this context the example of an overstrike with the Pharian Zeus l. (?)/goat r. type, described by Š. Ljubić, is occasionally mentioned, and it was attributed to Lampsakos. The first overstrike of a Syracusan trias with the Pharian Persephone/goat type was published as a part of the Pharian coin collection of the Museum of Slavonija. During archaeological excavations in Remetin vrt a number of overstrikes of Syracusan trias with precisely this type of Pharian coins were recovered.

The Issean head of Artemis/eight-pointed star type is often overstruck with the Pharian Persephone/goat type. This type is considered to be the first coinage of the colony of Issa with an ethnic ΙΣΣΑΙΩΝ and is dated to the last quarter of the 4th century, following the emissions of the Ionios' coinage. This dating is supported with Pharian Persephone-type overstrike, which belongs, according to Brunšmid and is generally accepted, to the same period.

Contemporary overstriking of Syracusan trias and Issean coinage with the same type of Pharian coinage shows the synchronization of their circulation. Thus, the safe dating of Syracusan over-

strikes after 344 BC argues for a similar date for Issean overstrikes – that is, both types, Issean and Pharian, were struck earlier than supposed. This is confirmed by stratigraphical data from the archaeological excavations in the Remetin vrt. The first Issean coinage of the Artemis/star type was apparently struck during the rule of Dionysius the Elder, as corroborated by the fact that it was overstruck with the Pharian Persephone/he-goat type following the tyrant's fall.

After 344 BC Dionysius' bronze coinage was massively overstruck, and these overstrikes circulated in numerous Greek Dionysius-influenced cities, that is, through a wide area related to his military and political activities, especially on Sicily and in Italy. In this context one must emphasize the overstriking of Syracusan coinage after the withdrawal of Syracusan military power from the Central Adriatic area. Not only was Syracusan coinage overstruck in Issa, the mother-city of Syracusan colonists and founders of this Greek colony, but also in Pharos. These are represented with overstrikes of Syracusan Athena/hippocamp trias type with the same denomination the Pharian Persephone/he-goat type (2 – N 373, 3 – 381A), recovered during archaeological excavations in Remetin vrt, and with the same type of coinage bought in 1898 for the Osijek Museum (modern Museum of Slavonija). These overstrikes testify that Dionysius' bronze coinage was no longer in circulation, which is corroborated with the lack of Syracusan coins in the Škudljivac hoard. Thus, with the fall of Syracusan domination, the coinage of both Dionysius the Elder and Younger was withdrawn from circulation in the Central Dalmatian area.

Visonà paid special attention to the analysis of Issean coinage and devoted numerous papers to the reconstruction of its chronology. Although he considered Gorini's assumptions on the role played by Syracuse in the earliest circulation of coinage in the first half of the 4th century justified, attributed to the colonizing activities of Dionysius the Elder in this area, they were not, in his opinion, supported by archaeological evidence, especially in the case of Issa. On the basis of B. Kirigin's categorical assumptions (he excavated the Issean necropolises) – that not a single Issean coin was found in controlled excavations and securely dated to the 4th century and thus there is no firm evidence for the Greek presence on the island prior to 330 BC – Gorini's conclusion on *«un dominio siracusano e principalmente dionigiano nella zona»* does not stand any more. Therefore Visonà believes that the numismatists' attempts to associate the finds of Dionysius' bronze coinage in Dalmatia with Syracusan colonization suffered a severe change during the last three decades. Kirigin's opinion on the complete absence of the ceramic material from the first half of the 4th century suggests that Issa could have been colonized from Syracuse only after 344 BC and thus after the fall of the tyrannies of the two Dionysii. From this, armchair perspective, arose the possibility of the Pharian Syracusans' foundation of Issa, considering the close relations between Syracuse and Pharos and the large number of Dionysius' coinage from that island suggesting, according to these permutations, the presence of Syracusan settlers.

In his papers on the Issean coinage Visonà tried to conform the known numismatic finds, methodologically correctly dated, with archaeological excavations of the Archaeological museum in Split, which often contradicted one another. He states that *«Evidence for Syracusan colonization in Dalmatia, however, remains elusive. Although some scholars (including one of Kirigin's fellow-excavator) still maintain that Dionysius I colonized Issa (on the island of Vis), a theory which dates back to the 17th century, no remains of a Greek settlement datable to his reign, or to that of Dionysius II (367–344 B.C.), have yet been found.»* The crucial evidence is *«Kirigin's statement that «chance finds, excavations, and field surveys on this site have not yielded a single (ceramic) fragment from the middle of the 5th to the middle of the 4th centuries B.C.» is hard to dispute. According to Kirigin, a continuous record of Greek occupation on the island begins only c. 330 B.C.»*

These are unusually contradictory views, when we know that the Syracusan fleet was intensively present in the Adriatic, where, before the foundation of Pharos, it secured a military base from

which it gave the support to the Pharians at a critical moment. This first historically affirmed naval battle in the Central Dalmatian area between the Greek and Illyrian coalition is recorded precisely because of the intervention of the leading military power of the time. In the focus of Dionysius' economical interests was not Pharos, an agrarian colony, to which a relief fleet consisting of a number of triremes with a commander appointed by Dionysius (eparch) was dispatched, but rather a strategically extremely important harbor of Issa, ideally placed with respect to the naval corridors leading towards the northern Adriatic, that is the Po valley. In this context the still not located Herakleia was founded, probably not without Dionysius' aid. The late Syracusan colonization of the Central Adriatic was accomplished under the patronage of the mighty war fleet patrolling – according to Diodorus – until 357/6 BC under Dionysius' admiral Philistes, until the fall of the tyranny. With the end of Syracusan protection the overstriking of Dionysius' bronze coinage commenced, not only in the Adriatic, but also in other cities of Southern Italy and Sicily historically connected to the activities of the Dionysii.

It is thus hard to accept the opinion on the foundation of Issa after the fall of the Syracusan tyranny and the withdrawal of the Syracusan military power from the Adriatic, especially permutations on Syracusan refugees from Pharos that could have founded this strategically the most important Greek colony in Central Dalmatia and to scrutinize the circulation of Dionysius' bronze coinage in this context. Historical literary sources, together with scientific papers of numerous authors on Greek colonization of the Central Adriatic, stand opposed to this contrivance. The founding of the military base in Issa, between 398/397 and 385 BC, that is, the documented military intervention and aid in the occupation of the territory of the future Parian colony of Pharos, was precisely the starting point of this late Syracusan colonization of the Central Dalmatian area. These lately created contradictions take us back to basic dilemmas that were solved long ago through the analysis of older finds in accordance with documented historical context, which is also supported by the new archaeological excavations of Greek graves on the western necropolis of Issa, Martvilo, as well as in Issa and Pharos.

Rukopis primljen: 14.VII.2007.
Rukopis prihvaćen: 10.XI.2009.